

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada IV. Quadragesimæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

2. *Dixit ei Pilatus: Ergo Rex es tu? Respon-*
dit Iesus: Tu dicis: quia Rex sum ego. Iterum
se Regem confitetur quæsitus. Constantia
& veritas semper idem loquitur. Et ego te
Regem credo, & confiteor, & dicam sem-
per: Rex meus & Deus meus es tu. Si invadit
animæ dominatum passio; dicam: Rex meus
es tu. In hoc natus sum & ego, ut factis per-
hibeam testimonium huic veritati; & con-
stanter præbebo.

3. *Dicit ei Pilatus: Quid est veritas? Et*
cum hoc dixisset, exiit. Joan. 18. Salutaris
est quæstio. Utinam expectaret responsum.
Et tu frequenter quære: Quid est veritas?
Sed & responsum attende. Multa tibi movet
amor proprius animorum magus; multa
Deus de abnegatione, de contèptu tui, &c.
Quære, quid est veritas? depone larvam re-
bus: attende veritatibus practicis. 2. Cave
transitorium fervorem, qui bona desi erare
incipit, sed mox iterum exit, & in mentis
proposito non persistit. Hugo Victor.

DOMIN. IV. QUADRAGESIM.

Ultimò accusatus ad Herodem
 mittitur.

1. *Exiit ad Iudæos, & dixit: Ego nullã in*
leo causam invenio. Hoc innocentiæ de-
beba-

bebatur testimonium. Quid enim reatus inveniret in eo, qui peccatum non fecit, nec facere potuit? At ego multam in eo monendi causam invenio: quia scio, quòd *posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum*. Isai. 53. Video in eo delicta mea, quæ mortem merentur. In me culpa est: in illo amor & pœna. Detestor, quod ego feci: amo, quod ille fecit, gratias ago. Non addam posthac causæ, quam imposui, sed demam.

2. *Et accusabant eum summi Sacerdotes in multis. Jesus autem amplius nihil respondit; ita ut miraretur præsens* In multis? fidem auctoritate faciunt, non probatione. Et tacet Jesus, non ex necessitate, sed ex virtute. Gravissima innocentiae defensio est silentium, cum vita loquitur. Sic vive, ut etsi dici possint multa, probari nihil possit. Te silente peroret vita.

3. *Vt cognovit, quòd de Herodis potestate esset, remisit eum ad Herodem.* Nec damnare voluit; quem non poterat; nec absolvere; quem debebat. Timebat Dominum liberari: voluit seipsum à causæ cognitione liberare: parùm sollicitus, quid Domino fieret. Amor proprius est iste, qui relinquit causam Dei, ut suam agat. Quis vilior, tu aut Deus? Si alterutrius agenda sit causa, quem postpones? agenda est autem penè quotidie.

F E R I A II.

Christus ab Herode illuditur.

Herodes viso Jesu gavisus est valde. *Erant enim cupiens ex multo tempore videre eum, & sperabat signum aliquod videre ab eo.* Luc. 23. Quare nullum miraculum edis Jesu illi, qui tanto tui tenetur desiderio? Non est desiderium pii affectus; sed curiositatis. S. Greg. in c. 31. Job. *Non querebat profectum, sed signa vel scientiam mirari.* Vide, ne per meditationes, aut pios libros magis quæras scientiam, quàm affectum. 2. Non edit miraculum Dominus, quia, ut ait Ambr. l. 10. in Luc. *jaçantiam declinabat.* Qui multa te scire putas, hoc quoque disce, te non jaćtare. Argumentum pravitatis est, velle magnum videri.

2. *Interrogabat eum multis sermonibus: at ipse nihil respondebat.* Ibid. Miraculum petitur, editur, & non agnoscitur. Inter calumnias & criminationes tacet Jesus. Hoc magnum miraculum est, quod mundus non vidit. 2. Uno signo edito potest lucrari Regis ac totius aulæ gratiam; non edit. Hoc alterum miraculum est. Potes & tu talia patrare prodigia. Contemptus tace, inter irrisiones tace, ama Christi amore confundi, ac deprimi, & rem stupendam patraſti.

Fuge magnorum gratiam, & miraculum edidisti.

3. Sprevit autem illum Herodes cum exercitu suo: & illi induit vestem albam. Ulque ad stultitiæ nomen, & insignia humiliatur æterna Dei sapientia, ut mea curetur superbia, qui nimis sollicitè estimari quæro. Agnosco tuum in me amorem, quo fatuus videri voluisti. Fac ut ego tua hac stulticia infatuer, qui stulta mundi elegisti. 2. Vestis alba innocentia tuæ testis est. Hæc ipsa est, quam ego in paradiso perdidi. Tu eam reperisti, ut mihi restituas per gratiam. Gratias tibi Domine, Conservabo eam in puritate, ut decenter indutus admittar ad nuptias Agni.

F E R I A III.

Barrabæ postponitur.

1. **Q**uem vultis dimittam vobis, Barrabæ, an Jesum? Matt. 27 Confertur impietas Sanctitati, scelus innocentia, Sanctus latroni, Deus peccatori quem Seraphino contulisse grandis foret injuria Exæquationem aliquam habet omnis comparatio. Unde tantum dicitur Christus non esse peior deterrimo. Semel à Pilato hanc injuriam tulit Jesus, à te toties, quoties amorem creature illius amori opposuisti: quoties non minus pensi habuisti, cupiditatibus tuis obsequi, quam legi Dei. Quid egisti? 2. Prin-

2. *Principes autem Sacerdotum & seniores persuaserunt populis ut peterent Barrabam* Ibid. Barrabas patronos habet, Jesus neminem. Tu patronum age illius, quem Advocatum habebis apud Patrem. Tu defende virtutem in omni occasione. Persequere Barrabam. Dic animæ tuæ: Crucifigatur Barrabas, passio mea pessima, mortificetur, pereat. Vivat Jesus in anima mea!

3. *Exclamavit autem universalis turba, dicens: Tolle hunc, & dimitte nobis Barrabam* Luc. 23. Si conferre Christum Barrabæ grandis fuit injuria, quanta erit huic cum nebuloni posthabere. Summus Deus patitur se infimo loco haberi: & indignabitur pulvis, si humiliori officio applicetur? Indignaris insanæ turbæ? & cur idem facis? quoties proponis ea, quæ sunt carnis, iis, quæ sunt spiritûs? mundi honorem honori Dei; judicium tuum iudicio superiorum? Non est hæc palmaris injuria?

F E R I A I V.

Pilatus cedit furori plebis.

Dicit illis Pilatus: *Quid igitur faciam de Jesu? Dicunt omnes: Crucifigatur.* Matt. 27. Qui nimium turbæ cessit, jam dominatum perdidit. Ex plebis insolentia evasit timidus Præses: ex timore præsidis plebs auda-

audacior : ut jam timeret ille innocentem absolvere, & sententiam rogaret à furente. Compatere Jesu tuo in tanta ignominia. Disce turbæ sensualitatum ne in minimo cedere, aliàs fiet insolentior voluntas ad bonum debilior. Quære ex te, quid ergo faciam de Jesu? Responde: Eripiam eum tot injuriis, impediendo, ubi potero, omne peccatum; amabo illum, quantum isti oderunt; honorabo, quantum dehonorârunt.

2. *Videns autem, quia magis tumultus fieret, lavit manus dicens: Innocens ego sum à sanguine justî hujus, vos videritis.* Ibid. Multa tentavit Pilatus, ut Jesum furori plebis eriperet: sed in omnibus simul seipsum quæsit: & superavit causâ propriâ causam Christi. Frustrâ jam lavat manus, qui cor inquinavit. Et quomodo sit cædis innocens, qui ut avertat tumultum, occidit innocentem? Disce 1. Deputare amorem Dei, & amore proprio non miscere. In eo, quod pro Deo agis, non respice tua commoda, aliàs huc omnino deflectes. 2. Non esto meticulosus in causa Dei contra turbam passionum, aliàs tibi sæpè imperabit. 3. Non rejice in alium culpam, quam tu patrâsti.

2. *Et respondens universus populus dixit: Sanguis ejus super nos, & super filios nostros.* Ibid. O divine sanguis! quam contemptim habetis! quasi nemo te sit unquam requisitus?

turus ! quasi non sis clamaturus in cœlum melius, quàm sanguis Abel ! Sed habent, quam sibi sollicitarunt, pœnam Judæi. Dicam ego suavius : *Sanguis ejus super me, in quo dealbem animam meam; & super opera mea, quæ semper uniam sanguini, & meritis Christi.*

F E R I A V.

Christus flagellis cæditur.

1. **T**unc ergò apprehendit Pilatus Jesum, & flagellavit. Joan. 19. Diritatem supplicij ex delicati corporis complexione, ex instrumentorum pondere, & aculei, ex tortorum immanitate, ex plagarum numero argue. Sed omnia tormenta superabar confusio ex nuditate castissimi Jesu. Compaterere dilaniato Christo. Agnosce te horum causam. *Nam supra dorsum ejus fabricaverunt peccatores Psalm. 128. Disce te libenter submittere percutienti manui Dei, qui pro te se libenter submitit manibus licitorum: & dic cum eo; Ego in flagella paratus sum Psal. 37.*

2. *Apprehendit Pilatus Jesum, & flagellavit. Expende virtutes præcipuas à Christo in flagellatione exhibitas. 1. Amorem nostri eximium: qui multa flagella peccatoris, Psalm. 31. quæ merueramus, in se suscepit,*

L

pit,

pit Duris amorem proba. 2. Humilitatem ex vilitate supplicii, quod erat solū in mancipiorum, Hinc Isai. 53. *Vidimus eum despectum, & novissimum virorum.* Mensura tuam humilitatem, an usque ad novissimum descendat. 3. Invictam fortitudinem & patientiam. Laur. Iust. *Tanquam gigas imperterritus stetit* Quomodo tu stas in adversis? Tert. l. de pat. c. 3. *Patientiam huiusmodi nemo hominum perpetraret.* Quid tu adictum vel unius verbi agis? Ambr. serm. 17. in Psalm. 118 *Calumniis appetitus silentium detulit triumphale.* Potesne & tu filere? . Lætam suæ voluntatis cum Divina conformationem. *Conscidisti saccum meum, & circumdedisti me lætitiā* Psalm. 29.

3 *Et flagellavit eum* Considera quod refert S. Aug. ser. de Pas. Motum diritate supplicii lictorum quendam aliis inclamasse: *Nunquid interficitis eum non iudicatum: & vincula, quibus ad columniam stringebatur, præsecuisse, Iesum verò prolapsū in suo sanguine volutatum.* Accede & tu, collige sinu eius sanguinem, ut nec tuis, nec alienis pedibus amplius proculcetur. Et dū pro te flagellatum cogitas Iesum, noli corpus tuum molliter, ac delicatè tractare

F E R I A VI.

Jesus spinis coronatur.

1. **E**Texuentes eum, *chlamydem corcineam circumdederunt ei.* Matth. 27. Rex Regum, & Dominus dominantium, ut Rex jocularis habetur. Purpurâ primûm, quæ erat Regni insigne, induitur. Sed ad hoc exuerunt eum, detrahendo cum violentia vestes, quæ toti corpori adhærebant, non sine ingenti dolore. Et quæ confusio iterum nudo Iesu in conspectu impurorum militum! Induitur deinde purpurâ ad ignominiam. Ira est: Christo est ignominia, quidquid mundo est honori: Christo est honori, quidquid mundo est ignominia. Elige prudenter, tene constanter.

2. *Et placentes coronam de spinis, imposuerunt super caput ejus* Ibid. Siccine gloria & honore coronasti eum Domine? Ita est. In Regno Christi non aliæ sunt coronæ, quam quæ pungunt. 2. Exi. & vide Regem tuum in diademate, quo tu eum coronasti. Tu coronasti te rosis, Iesu tuo solas spinas reliquisti. 3. Tu pupugisti ejus caput cogitationibus ac judicijs tuis. Agnosce, deplora: compatere Iesu tuo, & audi dicentem tibi: Non agnosco sub spinoso capite membrum delicatum.

3. *Et arundinem in dextera ejus* (Matthi. 27:) *pro joculari sceptrō. Et genu flexo ante eum, illudebant ei, dicentes: Ave Rex Iudaeorum. Et dabant ei alapas. Et expuentes in eum, acceperunt arundinem, & percutiebant caput ejus.* Joan. 19. Expende hæc ludibria. Inspice affectus Christi. Comparere amantissimo Regi. Dica ei opera tua, & obsequia: Da te tanquam arundinem in manu ejus. Genu flectens adora eum: Ave Rex meus. Deterge sputa. Excipe aut ejus loco aut pro eo, si non alapas, alias occurrentes injurias.

S A B B A T H O.

Ecce homo.

1. **E**cce adduco eum vobis foras, ut agnoscatis, quia nullam invenio in eo causam. Joan. 19. Accede & tu ad hoc spectaculum: Cognosce, quod nulla sit in eo causa, sed in te; ille verò causam tuam ex amore in se susceperit. Vide si illa est facies, quæ in monte Thabor refulsit. In externis est obprobrium hominum, & abjectio plebis. Psalm. 21. In internis, speciosus formæ præ filiis hominum Psalm. 44. Cogita hanc tibi imaginem proponi, ut vitam tuam ad eam conformes.

2. *Et dicit eis: Ecce homo.* Ibid. Pilatus Judæis,

Iudæis, ut misericordiâ moti, desistant ejus mortem postulare. Cogita tibi ab æterno Patre dici: *Ecce homo*; qui hæctenus jacebas paralyticus, & hominem non habebas, hîc hominem vides, qui omnes tuas infirmitates curabit. Huic tu illas humiliter expone. In hoc homine confide: cæterû in nullo: ne tibi aliquando exprobret: *Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorem suum.* Psal. 51. *Ecce homo, qui in te, ut in latronem incidit, & despoliasti eum, & plagis impositis abiisti, & semivivum reliquisti.* Luc. 10. *Ecce homo, quem unum, & semper aspicere debes in omnibus operibus tuis.*

3. *Cum ergo vidissent eum Pontifices, & ministri, clamabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum.* Ibid. Nondum satiata est crudelitas. Addunt clamoribus rationes: *Secundum legem debet mori. Quare? quia filium Dei se fecit. Ergo si filius Dei esse vis, debes mori? Ita omninò. Vetus homo mori debet, ut vivat novus. Inclama ergo tibi: Crucifige veterem hominem cum concupiscentiis suis.*

DOMIN. V. QUADRAGES.

Iterum Pilatus pro tribunali
sedet.

1. **C**um audivisset Pilatus hunc sermonem,
L 3 nem,